

Vonnisnummer / griffinummer 2018/19
Notitienunder parket GE66.L5.560-13
Datum van uitspraak 2 januari 2018
Naam beklagden

BESTUURLIJKE INZACHTING

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent strafzaken

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

te _____ op _____, zonder gekend beroep, geboren
 , wonende te _____ Zingem
 , van Nederlandse nationaliteit

beklaagd van:

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te _____ kadastraal
 gekend als _____ eigendom van _____
 , geboren te _____ op _____ wonende
 te _____ , bij aankoopakte van _____ verleden
 door notaris _____ te _____

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

a) het optrekken of plaatsen van een constructie

meer bepaald een houten constructie te hebben opgericht zonder stedenbouwkundige vergunning,

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van **01.01.2013 tot 31.01.2013 (zie stuk 2)**.

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te _____, kadastraal
gekend als _____ eigendom van _____
geboren te _____ op _____ wonende
te _____ bij aankoopakte van _____ verleden
door notaris _____ te _____

meer bepaald door twee baangrachten te hebben overweld zonder stedenbouwkundige vergunning;

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2013 tot 31.01.2013 (zie stuk 2)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

C.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval), te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te _____, kadastraal
gekend als _____ eigendom van _____
geboren te _____ op _____ wonende

te bij aankoopakte van verleden
door notaris te

meer bepaald het perceel gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van materialen, o.a. een oude caravan, een oude marktwagen, dierenaanhangwagen, beerkar, mestkar, een aantal landbouwvoertuigen, betonroosters, betonklinkers, landbouwfolie, een metalen garagebox en een ijzeren voederbak,

te in de periode van 01.01.2013 tot de datum van het bevel tot dagvaarding (zie stuk 2 en 50).

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 14 november 2017. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De dagvaarding werd ingeschreven in het vergunningenregister.

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de terechtzitting van 5 december 2017.

2. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, eiser tot herstel;

- de vordering van de procureur des Konings, uitgesproken door J. Ostyn, substituut-procureur des Konings.

De beklaagde liet verstek.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

3. De beklaagde is landbouwer te

Naar aanleiding van een klacht stelde de politie op 31 januari 2013 vast dat de beklaagde 2 grachten met betonbuizen overwelfde. Op een weiland was er een houten constructie in opbouw en lag allerlei materiaal. Er stonden ook een oude caravan, oude marktwagen, dierenaanhangwagen, beerkar, mestkar, en een aantal landbouwvoertuigen. Er lagen betonroosters, betonklinkers, landbouwfolie, een metalen garagebox en een ijzeren voederbak.

Voor dit alles was er geen stedenbouwkundige vergunning verleend.

Het perceel is volgens het gewestplan Oudenaarde (KB 24/02/1977) gelegen in landelijk woongebied, deels in een agrarisch gebied.

Er werd ter plaatse een stakingsbevel aangeplakt. Dat bevel werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 12 februari 2013 bekrachtigd.

De beklaagde werd aangemaand om alle materiaal en constructies te verwijderen.

Het college van burgemeester en schepenen weigerde op 7 april 2014 een stedenbouwkundige vergunning. Op 17 juli 2014 verwierp de bestendige deputatie het beroep van de beklaagde daartegen.

Op 27 juli 2016 werd vastgesteld dat het herstel niet was uitgevoerd.

4. Op 28 oktober 2016 werd de beklagde verhoord. Hij verklaarde: *'Ik heb kennis genomen van de opdracht uitgaande van het parket van Gent inzake de voormelde feiten. Ik heb kennis gekregen van de herstellvordering van de Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur alsook van het eensluidend advies van de Hoge Raad voor Herstelbeleid. Ik heb hiervan tevens een kopie ontvangen.*

Wat betreft het herstel in zijn oorspronkelijke staat kan ik meedelen dat ik reeds het nodige hieromtrent gedaan heb. Zoals U kan zien op de foto's gevoegd in dossier (stuk 50) zijn enkel de palen en wat materialen blijven staan dienstig voor het bouwen van een schuilhok. Ik voeg hieromtrent twee bladzijden waaruit blijkt dat een schuilhok vrijgesteld is van stedenbouwkundige vergunning.

Het was reeds van in den beginne de bedoeling om een schuilhok te voorzien voor mijn dieren die, bij een natte periode uit de scheldeweiden weg moeten, onderdak te verlenen. Ik ben dus niet zinnens om deze reeds bestaande constructie te verwijderen omdat ik nog steeds zinnens ben om het schuilhok op te trekken.

Ik heb tevens kennis genomen van het feit dat bij weigering te voldoen aan de herstellvordering een strafrechtelijke vervolging onvermijdelijk wordt.

Mijn reactie is hierop dat ze maar doen en dat ik in feite een klacht zou moeten indienen tegen het bestuur omdat zij weigeren mij een niet vergunningsplichtig schuilhok te laten optrekken voor mijn runderen en paarden. Voorlopig staan aldaar een marktwagen en garagebox om mijn dieren een beschutting te bezorgen in afwachting van het schuilhok.

Ik wens er nog aan toe te voegen dat er wel degelijk een driepartijenoverleg geweest is met concrete afspraken terwijl in de beslissing vermeld werd, zonder concrete afspraken. Die afspraken staan op papier (op het opgemaakte verslag) die wel degelijk ter beschikking is bij het bestuur. De afspraak was dat er een woning bij moest als ik wou bouwen, terwijl dit helemaal niet nodig was (zie bijlage 2 blz). Dit heeft mij onnodig duizenden euro's gekost. Ik wens dat ik op een gelijke wijze behandeld wordt zoals elke burger en niet zoals de burgemeester op het overleg zei dat ik in zijn bureau niet thuishoorde.'

5. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 15 februari 2016 het herstel door het verwijderen van de opgeslagen (bouw)materialen, rollend materieel en constructies (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), openleggen van de deels gedempte grachten, en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Beoordeling

6. Het staat vast dat de beklaagde niet over de vereiste stedenbouwkundige vergunning beschikte.

De telastleggingen zijn bewezen.

Straf

7. De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

8. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon. In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

9. Het openbaar ministerie vorderde een geldboete van 1.000 euro.

10. De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

De beklaagde heeft het misdrijf in professioneel verband gepleegd en heeft het eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De beklaagde berokkende schade aan de ruimtelijke ordening.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen. Zij moet ontmoedigen nog langer de wet te overtreden of pakkans en economisch voordeel af te wegen.

De beklaagde werd reeds 5 maal veroordeeld wegens milieumisdrijven:

- op 31 maart 1998 wegens sluikstort veroordeeld tot een geldboete van 100 BEF;
- op 19 maart 2002 wegens milieuverontreiniging door meststoffen tot een geldboete van 250 euro;
- op 4 februari 2003 wegens het niet naleven van de milieuvergunningsvoorwaarden en sluikstort tot een geldboete van 250 euro met uitstel 1 jaar voor 200 euro;
- op 23 december 2004 wegens inbreuken op de stedenbouwwetgeving tot een geldboete van 400 euro;
- op 14 februari 2012 wegens het verhinderen van milieutoezicht tot een boete van 500 euro.

Daaruit heeft hij geen lessen getrokken.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

De hierna bepaalde geldboete komt tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

11. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 15 februari 2016 het herstel door het verwijderen van de opgeslagen (bouw)materialen, rollend materieel en constructies (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), openleggen van de deels gedempte grachten, en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 26 maart 2015 een positief advies.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert het herstel te doen uitvoeren binnen de 3 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 28 januari 2016 een positief advies.

12. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De rechtbank beschikt niet over gegevens dat het herstel inmiddels werd uitgevoerd. Dat herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

13. Gelet op de omvang van de werken en de lange tijd die de beklagde reeds had om te herstellen is een termijn van 3 maanden voldoende als hersteltermijn.

14. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

Een dwangsom van 125 euro per dag moet worden opgelegd gelet op het talmen om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt. Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

BURGERRECHTELIJK

15. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

KOSTEN en BIJDRAGEN

16. De beklaagde moet worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

17. De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

18. De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

19. De beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 65, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **bij verstek**,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A, B en C samen tot een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 8.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur **het herstel** op de percelen gelegen te kadastraal gekend als door het verwijderen van de opgeslagen (bouw)materialen, rollend materieel en constructies (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), openleggen van de deels gedempte grachten, en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

En dit onder verbeurte van een **dwangsom van 125 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelde ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **3 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelde.

BIJDRAGEN EN KOSTEN

Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt tot betaling van de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 270,88 euro, te vermeerderen met de kosten van betekening van dit vonnis.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **2 januari 2018**, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Margo Delporte, griffier, in aanwezigheid van Bart Van Vossel, substituut-procureur des Konings.

Margo Delporte

Jan Van den Berghe